

EDUCACIÓ INFANTIL

Rosa Amengual Pizà

REFORMA, segons el diccionari:

– *Modificació profunda, radical d'alguna cosa, especialment en el si d'una institució, per millorar-ne el funcionament (Larrousse).*

– *Tornar una cosa a la seva forma anterior, o també, modificar una cosa donant-li una nova forma, disposició, etc. principalment amb intenció de millorar-la (Moll).*

Qualsevol d'aquestes definicions és bona, totes impliquen una acció per a millorar, tant si és reflexionar sobre l'escola com replantejar l'escola.

Si a nivell de claustre, amb sinceritat, de bon cor, sense interessos personals, amb l'interès social que pertoca a tot funcionari públic, analitzéssim la necessària funció de l'escola avui, segurament arribaríem a la conclusió de fer una reforma, potser no La Reforma que ens mana el R.D., però sí la nostra reforma, la de la nostra escola.

Si és així, enhorabona. Ésser un claustre que vol una reforma és símptoma de bona salut professional, i potser

que, fent un esforç, vegi que la seva reforma no està fora de La Reforma, i que les seves opinions, els seus criteris, les seves necessitats són importants; que és imprescindible fer-les arribar al nostre Ministeri. És així, no ho dubteu, que ell també reflexiona i es reforma.

A la nostra etapa, l'Educació Infantil, rebérem la proposta del Ministeri amb un alè de satisfacció: A la fi, l'equip ministerial de torn havia pres consciència i "es recollia el fruit de tantes experiències reformistes que des dels anys 60 es duïen a terme".

Però entre nosaltres, avui, hi ha recels, i recels, a vegades ben fonamentats. La Reforma que pretén millorar l'atenció, la formació i el desenvolupament integral dels alumnes, és guiada per una Administració Educativa que torna a comptar amb el tradicional VOLUNTARISME.

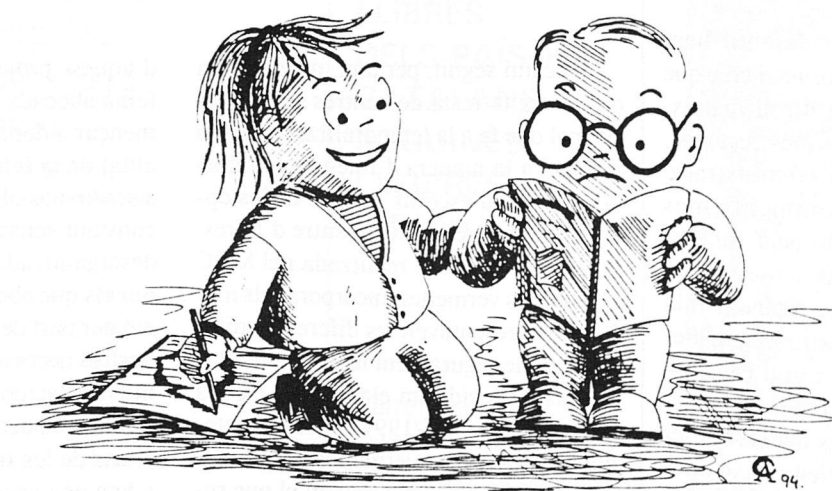
Aquesta és una, entre d'altres, de les coses que creen angoixes, i moltes i molts de mestres, desorientats, a vegades in-

dignats, no entenen la Reforma. I si no l'entenen i en desconfien, aquesta no es du a terme. És possible que s'apliqui en la forma, però no hi ha esperit reformador i, per tant, en aquests casos no es reforma. Hi ha el perill que es quedi en una pura declaració de bons principis (en unes Caixes Vermelles d'un valor inestimable; que ho són, no les vos perdeu).

La Reforma és guiada per una Administració Educativa que torna a comptar amb el tradicional voluntarisme

En qualsevol cas, no hi ha dubte que el professorat és una peça fonamental per a tota reforma educativa i que aquesta no li pot arribar per Reial Decret. És necessari comprendre aquells que no entenen el per què hem d'assumir noves funcions, cosa indispensable per una reforma real i per continuar fent de mestres, amb l'equilibri, seguretat, optimisme, alegria, confiança i bon humor que avui es necessita.

Malgrat tot, a Educació Infantil valoram positivament la Reforma. Entre d'altres raons, per situar-nos en un marc, on es fa possible la professionalització del mestre.

Sabem, però, que això implica:

- Fer feina en equip.
- Reflexionar sobre la pràctica, personalment i en equip.
- Adaptar el currículum a les necessitats del propi centre.
- Tenir més seguretat en els plantejaments educatius.
- Exercir la professió com a responsabilitat compartida, amb un equip d'especialistes.

En el model d'Escola Infantil que ens proposa la Reforma hi trobam:

- Una Escola que contempla la realitat socio-cultural, i en funció d'aquesta realitat modifica el projecte i s'organitza.

- Una Escola on l'infant viu, juga i sent en convivència amb altres, en un medi pensat des del punt de vista educatiu.

- Una Escola on cada infant té la seva oportunitat, on les seves interaccions són observades i incorporades al camp de la consciència.

- Una Escola que faci possible una "tutela d'encunyament" a qui no pot tenir-la de dret en el si de la seva família.

- Una Escola on la família trobi una oportunitat de col·laborar, de participar i de reflexionar sobre la complexa problemàtica de les interaccions humanes i del propi desenvolupament humà.

- Una escola per a la vida, on el desenvolupament integral i harmònic de cada u sigui possible.

Per això, a Educació Infantil hem guanyat molt amb la Reforma, i crec que a Primària també poden dir el mateix. Certament ens fan falta: més recursos, més temps, més suport administratiu coherent, més assessorament, més ànims,... Crec que a Educació Infantil també ens fa falta incidir sense temors en l'Educació Primària i traspasar-li la filosofia que mou la nostra etapa. Per simbiosi milloram molt, i així cada escola pot escriure, fer i viure la seva història. Podem ser nosaltres mateixos i fer l'Escola que nosaltres volem. Això també ho vol la Reforma. □

Mestra, especialista en Educació Infantil

LA REFORMA A PRIMÀRIA

EL CP DE SANT JORDI

*Francisca Grimalt, Pere B. Morey,
Antònia Oliver i Maria I. Toledo*

Per començar convendria situar el nostre centre en relació al tema. D'entrada dir que en el CP de Sant Jordi la reforma del sistema educatiu promoguda a la LOGSE ha seguit el calendari establert pel MEC, igual que a la majoria de centres. Per tant, no havíem participat en cap programa d'experimentació, sols ens havíem avançat en l'organització dels cicles d'acord amb els criteris de l'Educació Primària.

camí més llarg i complex, però l'únic que consideràvem útil.

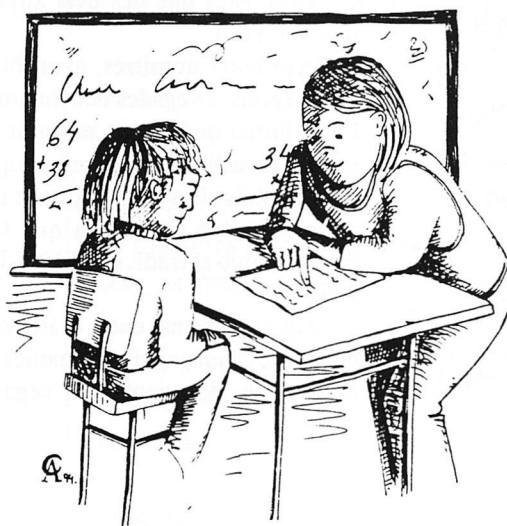
La primera dificultat a superar era la nostra pròpia formació, que intentàrem subsanar, al marge de les activitats de formació que a nivell personal cada mestre poguéu realitzar, amb la participació del Claustre en un Projecte de Formació a Centres i més recentment amb la participació de l'Equip Directiu a un Seminari de PEC.

Per altra banda, ens preocuparem de dur a terme, pel que fa a la informació als pares, les següents estratègies:

- a) Xerrades dirigides a tots els pares amb col·laboració amb l'APA.
- b) Informacions dels mestres a les reunions de cicle que es realitzen a principi de curs.
- c) Aclariments puntuals en les entrevistes personals.

Plenament engrescats en la tasca

d'aquest projecte en comú i quan una feina abocada cap el futur hauria de començar a donar fruits i conformar la realitat de la feina quotidiana, començam a sentir-nos ofegats i desencisats amb la constant sensació de treballar de forma desorganitzada seguint unes **pautes temporals** que obeeixen més a la *improvisació* per part de l'Administració que a les nostres necessitats reals, encara que hem intentat racionalitzar i justificar l'incompliment de determinats terminis, com és el cas de les transversals que creim que s'han de concebre i planificar en conjunt i no separatament per cicles; **mancats de mitjans** per esser un centre creat el

El camí seguit, per tant, no és massa diferent a la resta de centres de Primària, pel que fa a la temporalització, però sí quant a la manera d'integrar la reforma. En lloc d'escollir alguna de les opcions que es presentaven (entre d'altres: assumir la proposta realitzada pel MEC a les capsas vermelles, incorporar els models que presentaven les diferents editorials)... que segurament hagués estat força senzill, decidíem elaborar el PCC a partir del RD 1006/1991, de les orientacions de les capsas vermelles i d'una actitud crítica i reflexiva davant el que suposava la revisió de la pràctica educativa i dels plantejaments de la reforma,